Dosarul nr.2-988/24

Număr atribuit prin PIGD 2-24138126-21-2-04122024

H O T Ă R Â R E

În numele legii

Dispozitivul Hotărârii pronunțat public la 14 ianuarie 2025

Hotărârea integrală întocmită la 17 martie 2025

Judecătoria Cimișlia

Instanţa compusă din:

Preşedintele şedinţei, judecător Sofia Ghidirim

grefier Stela Rusu

cu participarea reprezentant al părții reclamante, avocat Alexandru Găină, împuternicire avocațională nr.1714372 din 03 decembrie 2024, în lipsa reclamantei și pîrîtului, procedura de citare legală respectată

examinând în şedinţa de judecată publică cauza civilă la cererea depusă de către ***** împotriva lui ***** privind desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copii minori, încasarea pensiei de întreținere copii minori, cheltuieli de judecarea cauzei

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanţilor la proces:

1. La 04 decembrie 2024, avocatul Alexandru Găină, acționând în interesele lui *****, a înaintat în instanța, cerere de chemare în judecată către ***** privind desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copii minori, încasarea pensiei de întreținere copii minori, cheltuieli de judecarea cauzei.
2. În motivarea cererii, s-a indicat faptul că *„(...) Subsemnatul, avocatul Alexandru Gaina, actionand in interesele reclamantei *****, prin prezenta, solicit: 1. Admiterea cererii de chemare in judecata. 2. Desfacerea căsătoriei dintre ***** si ***** încheiată la 01.08.2007, înregistrată de Primăria s.Gradişte, raionul Cimişlia sub nr.9. 3. De stabilit locul de trai al copiilor minori, *****, a.n. *****şi ***** şi *****, cu mama, *****. 4. De încasat de la paratul, *****, cod personal *****, in beneficiul reclamantei, *****, cod personal *****, pensia de întreținere a copiilor minori, *****, a.n. *****şi *****

*și *****, în modul următor: a) 1/2 din toate veniturile paratului, de la depunerea acțiunii pana la 10.08.2026 - data împlinirii de către copilul, ***** a vârstei majoratului; b) 1/3 din toate veniturile pârâtului, de la 10.08.2026 până la 16.06.2030 - data împlinirii de către copilul, ***** a vârstei majoratului; c) 1/4 din toate veniturile pârâtului, de la 16.06.2030 până la 22.02.2036 - data împlinirii de către copilul, *****a vârstei majoratului. 5.Cheltuielile de judecată de încasat de la pârât. În fapt, la 01.08.2007 reclamanta ***** a încheiat căsătorie eu pârâtul *****, înregistrată de către Primăria ***** raionul Cimișlia sub nr.9. Impreună au trei copii minori: *****, a.n. *****și ***** și *****.Desfacerea căsătoriei: Conform poziției reclamantei, viața în comunc cu pârâtul a eșuat din motivele divergentelor si viziunilor de viață diferite. Reclamanta consideră că la moment este imposibilă păstrarea familiei eu pârâtul eu care este în relații ostile și cu care nu mai dorește să locuiască împreună. Stabilirea locului de trai al copiilor: Reclamanta solicită instanței ca după divorț locul de trai al copiilor să fie stabilit eu ea, deoarece ei au fost și sunt permanent sub îngrijirea și protecția ei, sunt atașați de dânsa. Tatăl copiilor de mai mult timp nu locuiește cu familia sa, nu participă la educarea, instruirea și întreținerea copiilor săi. Încasarea pensiei de întreținere a copiilor: Conform art.74 alin.1 Codul familiei, părinții sunt obligați să-și întrețină copiii minori..., iar art.75 alin.1 al aceluiași cod specific că, pensia de întreținere pentru copilul minor se încasează din salariul și/sau din alte venituri ale părinților în mărime de 1/4 - pentru un copil, 1/3 - pentru 2 copii și 1/2 - pentru 3 și mai mul/i copii. Pârâtul muncește oficial peste hotarele Republicii Moldova, unde este angajat în baza contractului de muncă. Din acest motiv, consider că cuantumul pensiei de întreținere urmează a fi calculat si încasat în beneficiul reclamantei în modul următor: a) 1/2 din toate veniturile pârâtului, de la depunerea acțiunii până la 10.08.2026 - data împlinirii de către copilul, ***** a vârstei majoratului; b) 1/3 din toate veniturile pârâtului, de la 10.08.2026 până la 16.06.2030 - data împlinirii de către copilul, ***** a vârstei majoratului; c) 1/4 din toate veniturile pârâtului, de la 16.06.2030 până la 22.02.2036 - data împlinirii de către copilul, *****a vârstei majoratului. De termen de împăcare si/sau mediere eu pârâtul reclamanta a declarat că nu are nevoie, deoarece este fermă în decizia sa de a divorța. În drept, îmi întemeiez acțiunea pe prevederile 33, 35, 37, 74-76, 82, 83, 84 ale Codului familiei, art.art.5, 75-76, 80-81, 166-167 Cod procedură civilă(...)”.*

3. Reclamanta *****, fiind citată legal nu s-a prezentat.
4. Reprezentantul părții reclamante *****, avocatul Alexandru Găină, în ședința de judecată, a solicitat admiterea acțiunii civile înaintate împotriva lui *****, în sensul formulat.
5. Pîrîta *****, fiind citat legal, nu s-a przentat. În interiorul termenului acordat de instanță, partea pârâtă nu a reacționat și nu a formulat opinii suplimentare.

Aprecierea instanţei:

6. Audiind participanții, analizând și studiind materialele dosarului, apreciind pretențiile formulate în acţiune în raport cu probele prezentate, administrându-le pertinența și temeinicia prin prisma legislației ce guvernează raportul juridic litigios, instanța de judecată consideră necesar de a admite în parte cererea de chemare în judecată, reieșind din următoarele considerente.

7. Din materialele dosarului se atestă faptul că, între ***** și ***** a fost încheiată căsătorie la 01 august 2007, înregistrată de către Primăria s.Gradiște r-l Cimișlia sub nr.9. Împreună au trei copii minori, *****.

8. Reclamanta *****, la data de 04 decembrie 2024, a înaintat cerere de chemare în judecată despre desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copii minori, încasarea pensiei de întreținere copii minori, cheltuieli de judecarea cauzei.

9. Autoritatea Tutelară la data de 16 decembrie 2024, a emis aviz concluzie privind stabilirea domiciliului copiilor minori /*****/, avînd următorul conținut: *”(...) Structura Teritorială de Asistență Socială Cimișlia, Vă informează că, specialistul în protecția copilului din cadrul Direcției Protecției Drepturilor Copilului, în urma analizei actelor anexate la dosar, a constatat că: Din căsătoria cet. ***** și ***** s-au născut copiii ***** a.n *****, ***** a.n *****și *****a.n ***** La moment aceștia sunt în proces de desfacerea căsătoriei. Conform actului nr. 246 din 13.12.2024, eliberat de către autoritatea tutelară locală ***** familia sus numită are viza de domiciliu în com. ***** rl *****, dar la moment este stabilită cu traiul peste hotarele țării și nu dispune de bunuri imobile în localitate. Din acest motiv nu ne putem expune pe marginea cererii de chemare în judecată, lăsând acest fapt la discreția instanței de judecată. Totodată, solicităm să fie examinată cauza civilă în baza cererii de chemare în judecată ***** versus ***** privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori în lipsa reprezentantului din partea STAS ***** (...)”.*

10. În speță, din declarațiile și susținerile reprezentantului părții reclamante, ca și soți aceștia nu mai locuiesc împreună, nu mai comunică în mod firesc, nu cooperează și se află într-un conflict constant generat de diferențe ireconciliabile de viziune asupra vieții.

Faptele dovedesc existența unei înstrăinări totale între soți, iar relația matrimonială a eșuat în mod obiectiv, fiind lipsită de orice elemente de conviețuire, încredere, sprijin sau afecțiune. În acest context, păstrarea formală a căsătoriei ar reprezenta o încălcare a autonomiei personale și familiale a părților, garantate de art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care protejează viața privată și de familie și include dreptul de a decide liber asupra statutului marital.

11. Potrivit jurisprudenței CEDO, în cauze precum Johnston și alții v. Irlanda și F. v. Elveția, Curtea a subliniat că intervenția statului în relațiile de familie trebuie să fie justificată, proporțională și să respecte libertatea individului, inclusiv libertatea de a întrerupe o relație conjugală care a devenit disfuncțională și dăunătoare. Întrucât unul dintre soți declară ferm, repetat și justificat că nu mai dorește continuarea căsătoriei, iar cealaltă parte nu se opune în mod întemeiat ori nu solicită o șansă reală de reconciliere, ori lipsă reacție, instanța nu poate impune artificial menținerea căsătoriei, transformând-

o într-o formă fără fond, în contradicție cu voința reală a părților și cu scopul instituției căsătoriei. În baza celor expuse, instanța constată că, între soți a intervenit o înstrăinare morală și fizică ireversibilă, nu există perspective reale de reconciliere, continuarea formală a căsătoriei contravine voinței exprimate liber și constant de către unul dintre soți. În practica actuală, dacă un soț solicită divorțul în mod ferm, motivat și constant, instanțele admit aproape întotdeauna desfacerea căsătoriei.

12. Cu referire la pretențiile părții reclamante despre determinarea domiciliului copii minori, încasarea pensiei de întreținere copii minori.

13. Instanța de judecată, constată că, întreaga situație de fapt *(ex. despărțirea, neimplicarea tatălui, întreținerea copiilor)* este susținută doar prin declarațiile reclamantei și nu a fost însoțită de probe *(ex.documente, martori, dovezi financiare etc.)*, precum și lipsa unei opinii a autorității tutelare sau altor dovezi obiective și a probelor că tatăl nu contribuie financiar.

14. Reclamanta nu poate doar afirma că pârâtul nu contribuie și că locuiește cu copiii – trebuie să demonstreze: că pârâtul nu le oferă bani (prin lipsa transferurilor, mesaje, recunoașteri etc.); că ea suportă cheltuielile singură (chitanțe, facturi, declarații martori); că domiciliul efectiv al copiilor este cu ea și că tatăl nu se implică în educație sau îngrijire.

15. În concluzie, instanța de judecată, constată că din partea reclamantă nu a fost adus niciun probatoriu obiectiv în vederea susținerii pretenției sale, nu poate decide pe baza afirmațiilor unilaterale.

16. Practica CEDO (Curtea Europeană a Drepturilor Omului) oferă principii și precedente relevante care pot susține ideea că instanța națională are o obligație pozitivă de a proteja drepturile copilului, chiar și atunci când probațiunea este limitată, mai ales din motive obiective.

17. CEDO, a statuat constant, că statul are obligații pozitive pentru a asigura respectarea efectivă a acestui drept, inclusiv în contextul relațiilor dintre părinți și copii, chiar și între particulari. Interesul superior al copilului trebuie să prevaleze în toate deciziile ce îl privesc *(Neulinger și Shuruk v. Elveția (2010), par. 135).*

18. Rolul activ al instanței în cauzele ce implică minori este despre ”*(...)Atunci când sunt implicați copii, instanțele naționale trebuie să manifeste o diligență specială în analizarea cauzei și să adopte măsuri pozitive, inclusiv de natură probatorie, pentru a proteja interesele copilului(...)”*
– (Sahin v. Germania (2003), par. 66).

19. Într-un dosar de pensie de întreținere sau stabilire a domiciliului, dacă probațiunea este slabă, dar există indicii rezonabile (cum ar fi lipsa coabitării sau neimplicarea tatălui), instanța nu se poate limita la o respingere formală, ci trebuie să administreze probe din oficiu sau să încerce o evaluare contextuală. În acest context, instanța consideră relevantă opinia autorității tutelare, în partea despre *”(...)conform actului nr. 246 din*

*13.12.2024, eliberat de către autoritatea tutelară locală ***** familia sus numită are viza de domiciliu în com. ***** r-l Cimişlia, dar la moment este stabilită cu traiul peste hotarele ţării şi nu dispune de bunuri imobile în localitate. Din acest motiv nu ne putem expune pe marginea cererii de chemare în judecată, lăsând acest fapt la discreţia instanţei de judecată(...)".* Accesul efectiv la justiție, articolul 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil, stipulează *„(...)Refuzul instanţelor de a analiza fondul cererii pe motive pur formale sau prin impunerea unei sarcini probatorii excesive poate încălca dreptul la un proces echitabil(...)"– (Airey v. Irlanda (1979).*

20. În cauza *Zaieț v. Moldova (2014)* – CEDO a criticat instanțele naționale pentru formalisme excesive și lipsa analizării contextului de viață familială, chiar dacă reclamanta nu a avut toate documentele necesare. M.D. și alții v. România (2022) – Cauză privind protecția copilului; instanța națională nu a intervenit eficient în ciuda unor afirmații credibile privind lipsa contribuției tatălui, ceea ce a fost considerat un eșec procedural. *Scola v. Italia (2021)* – CEDO a reafirmat că statul trebuie să asigure mijloace efective pentru garantarea întreținerii copilului și nu poate refuza intervenția pe criterii strict probatorii dacă există un cadru factual rezonabil.

21. Pe de altă parte, într-un proces privind pensia de întreținere și stabilirea domiciliului copiilor, drepturile tatălui sunt, de asemenea, protejate – atât prin legislația internă, cât și prin jurisprudența CEDO.

22. CEDO urmărește un echilibru just între drepturile părților, fără a favoriza automat părintele cu care locuiesc copiii.

23. În vederea protecției tatălui vin principiile esențiale despre: respectării dreptului la un proces echitabil *(art. 6 CEDO),* tatăl are dreptul: să fie informat despre acuzații și cereri împotriva sa; să răspundă în mod liber; să prezinte probe în apărarea sa; să beneficieze de un proces imparțial și echitabil. CEDO, cauza *Dombo Beheer B.V. v. Olanda (1993)*, statuează, „Egalitatea armelor" presupune ca fiecare parte să aibă o oportunitate rezonabilă de a-și prezenta cauza în condiții care să nu o dezavantajeze în mod semnificativ în raport cu partea adversă. Prezumția de contribuție egală la întreținerea copilului, în lipsa probelor, instanța nu poate presupune automat, că tatăl nu contribuie sau că este „rău" intenționat. Instanța trebuie să ceară dovezi concrete privind neimplicarea sau refuzul de întreținere.

24. Protecția împotriva deciziilor arbitrare, dacă o instanță acordă pensie fără probe sau fără a permite tatălui să-și exprime poziția, poate fi o încălcare a: art. 6 CEDO – dreptul la apărare; art. 1 Protocolul 1 CEDO – protecția proprietății (inclusiv a veniturilor personale); art. 8 CEDO – viața de familie (dacă se afectează legătura tată-copil prin hotărâri disproporționate).

25. Standardul CEDO despre proporționalitate și echilibru, indică *"(...) Interesul copilului este primordial, dar nu exclusiv. Drepturile părinților trebuie, de asemenea, protejate într-un mod echitabil (...)".* Cu alte cuvinte, chiar dacă copilul are prioritate, tatăl nu poate fi tratat ca un simplu „plătitor" fără posibilitatea de a fi ascultat, de a cere evaluări

sau de a propune soluții alternative. În concluzie, tatăl este protejat procedural prin: dreptul la apărare și exprimare; dreptul la o analiză obiectivă a contribuției sale reale; protejarea veniturilor de executări silite nejustificate. Instanța nu poate dispune pensie doar pe baza declarațiilor mamei, fără probe sau o audiere a tatălui – altfel, încalcă standardele CEDO.

26. Despre încasarea cheltuielilor de judecarea cauzei, invocată de către partea reclamantă, instanța de judecată, reiterează despre: potrivit art.94 Cod de procedură civilă, *"(...) (1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului (...)"*,

27. Conform art.96 alin.(1), (1^1) Cod de procedură civilă *"(...) instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat (...)".*

28. Conform art.63 alin.(5) al Legii nr.1260 din 19.07.2002 cu privire la avocatură, *"(...) cheltuielile suportate în legătură cu acordarea de către avocat a asistenţei juridice în organele de urmărire penală şi instanţele de judecată în cauzele penale, civile şi administrative se încasează concomitent cu soluţionarea cauzei în fond, fără o procedură litigioasă prealabilă(...)".*

29. Totodată, instanța de judecată, notează că, pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaţilor; copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul). De asemenea, pentru determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ţine cont de: complexitatea cauzei, noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă, aportul avocatului la soluţionarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare, justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză, şi alţi factori la discreţia instanţei. Raportînd prevederile legale supra-enunțate la circumstanțele pricinii, avînd în vedere că legislaţia naţională nu prevede mecanisme clare şi explicite cu privire la determinarea criteriilor de apreciere a caracterului real, necesar şi rezonabil al cheltuielilor de asistenţă juridică, aceasta urmează a fi apreciată de instanță, din cumulul de probe administrat, ținînd cont de circumstanțele care ar demonstra măsura în care avocatul a fost antrenat la soluționarea cauzei respective.

30. Instanța de judecată, conchide că, pretenția privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime invocată, este exagerată, în coraport cu acțiunile avocatului, angajarea reprezentantului la examinarea prezentei cauzei în mărimea cheltuielilor solicitate, nu a fost demonstrată în modul stabilit.

31. Din considerentele supra menționate, instanța de judecată, ajunge la concluzia că în această parte pretenția părții reclamante este nejustificată și neargumentată.

32. În conformitate cu art.94, 238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată

h o t ă r ă ș t e:

Se admite în parte cererea de chemare în judecată depusă de *****.

Se desface căsătoria încheiată între ***** și *****, înregistrată la data de 01 august 2007, la Serviciul Stare Civilă Cimișlia, trecută în registrul actelor de stare civilă la nr.9.

Pentru desfacerea căsătoriei și eliberarea certificatului de divorț la Serviciul Stării Civile se încasează de la ambele părți, în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 500 %.

Copia hotărârii cu privire la desfacerea căsătoriei, în termen de 3 (trei) zile de la rămânerea definitivă, se transmite la Serviciul Stare Civilă Cimișlia.

Pretenția reclamantei ***** împotriva lui ***** cu privire la determinarea domiciliului copii minori, încasarea pensiei de întreținere copii minori, cheltuieli de judecarea cauzei, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Sud în timp de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Cimișlia.

Președintele ședinței

judecătorul Sofia GHIDIRIM